

Icoana Maicii Domnului „Portărița” din Iviron

este prăznuită pe 12 februarie, 31 martie, 26 septembrie (Sosirea Icoanei Maicii Domnului din Iviron în Georgia), 13 octombrie (Sosirea Icoanei Maicii Domnului din Iviron la Moscova, în anul 1648), precum și marți în Săptămâna Luminată (prăznuirea arătării icoanei Maicii Domnului într-un stâlp de foc la Muntele Athos și recuperarea acesteia de către Sfântul Gabriel).

Fecioara Maria este zugrăvită ținându-L pe Hristos pe brațul stâng și arătând spre El cu mâna dreaptă, ca o călăuză spre Dumnezeu. Pruncul Hristos ține în mâna stângă un sul de hârtie ce simbolizează Evanghelia, iar cu mâna dreaptă binecuvântează. Icoana a fost păstrată cu mare cinstită în casa unei văduve evlavioase din Niceea, care avea un singur fiu. În timpul împăratului Teofil, iconoclaștii controlau casele creștinilor pentru a distruge icoanele. Unul dintre soldați a descoperit Icoana Maicii Domnului și a lovit-o cu o suliță. Îndată a curs sânge din locul în care icoana a fost lovită. Văduva, văzând minunea și temându-se de distrugerea icoanei, a dat soldaților imperiali bani, implorându-i să nu se atingă de icoană până a doua zi, dimineața. Când soldații au plecat, femeia și fiul ei (care mai târziu a devenit călugăr athonit) au luat icoana și au mers la țărm, așezând-o pe apă. În chip minunat, icoana Maicii Domnului s-a

îndepărtat, plutind deasupra apei. Sfânta icoană, stând în poziție verticală deasupra apei, a plutit până la Muntele Athos. Pentru mai mult timp, călugării athoniți au văzut un stâlp de foc pe mare, care ajungea până la cer. Această vedenie a continuat câteva nopți. Apropiindu-se cu barca, monahii au constatat că stâlpul de foc izvora din icoana Maicii Domnului, iar când doreau să se apropie, icoana se depărta. Văzând acestea, călugării s-au întors la mănăstire, rugându-se Maicii Domnului ca să dăruiască acea icoană mănăstirii lor. Maica Domnului s-a arătat în vis unui călugăr evlavios al Mănăstirii Iviron, Cuviosul Gavriil (12 iulie) zicându-i să meargă pe apă după icoana sa. Mergând la țărm, Gavriil a pășit pe valurile mării ca pe uscat, învrednicindu-se să ia cu mâinile sale această icoană grea și de mari dimensiuni, și a așezat-o în biserica mănăstirii. În ziua următoare, călugării nu au mai găsit icoana Maicii Domnului în biserică, dar căutând-o, au văzut-o pe zidul mănăstirii, deasupra porții. Atunci au luat icoana și au dus-o în biserică, dar iarăși au găsit-o pe zidul

de la poartă. Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori, până când Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a arătat Sfântului Gavriil voința ei, zicând că nu dorește ca icoana să fie păzită de către monahi, ci mai degrabă ea vrea să-i protejeze pe ei – nu doar în viața de acum, ci și în cea viitoare. După aceasta, icoana a fost așezată în paraclisul de la poarta mănăstirii, ajungând să fie numită icoana Maicii Domnului „Portărița”.

Acatistul Maicii Domnului „Portărița”

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, cântări de laudă îți aducem noi, robii Tăi, ca cei care cu venirea cinstitei Icoanei Tale ne-am agonisit armă tare, zid nebiruit și strajă nebiruită. Acoperă-ne și ne apără pe noi toți de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți și de toată vătămarea sufletească și trupească, ca să strigăm Ție: Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Icosul 1:

Îngerul cel întâi stătător trimis a fost să zică Născătoarei de Dumnezeu, când i-au căzut Ei sorții slujirii apostolești în pământul Iviriei: De Ierusalim nu Te îndepărta și nu Te despărți, iar sorțul ce Ți-a căzut Ție se va arăta luminat în zilele cele mai de apoi, că Te vei osteni în pământul întru care Dumnezeu va voi pentru Tine!

Bucură-Te, prin care lumii se va aduce mântuirea!

Bucură-Te, prin care înșelăciunea idolească se va surpa!

Bucură-Te, prin care Împărăția Lui Hristos se va întări!

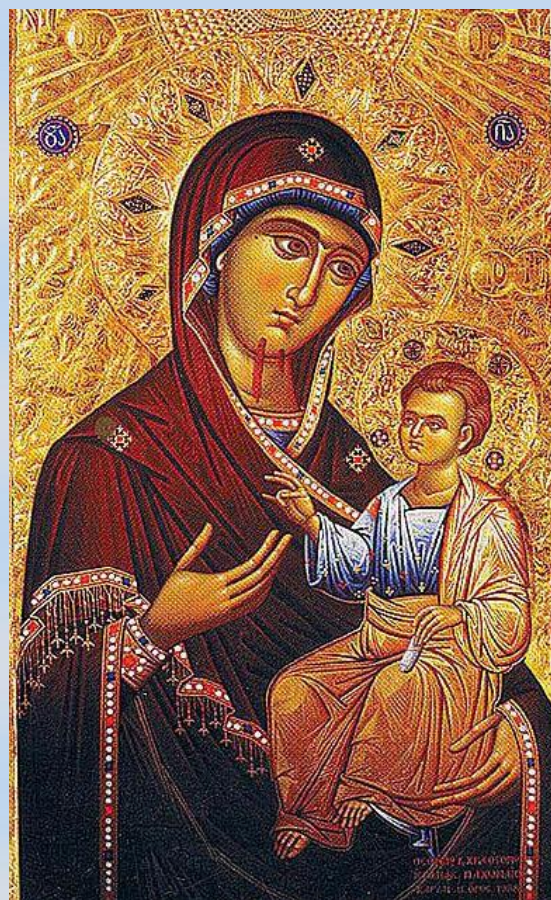
Bucură-Te, slobozirea fiilor Lui Dumnezeu din robia diavolului!

Bucură-Te, slujitoare a Fiului Tău și Dumnezeu!

Bucură-Te, Cea care cu ascultarea Ta, ai vindecat neascultarea Evei!

Bucură-Te, prin care credincioșii cunosc pe Făcătorul și se fac fiii Tatălui!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 2-lea:

Văzând Sfânta Fecioară minunata Voie a Lui Dumnezeu pentru Sine, ca o roabă a Domnului pururi s-a supus să facă Voia Lui, strigând: Aliluia

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă a graiului Îngerului, Domnul a făcut-o înțeleasă Ție, PreaCurată, și a îndreptat mergerea Ta către muntele Athosului, unde s-a grăit de Tine celor ce se nevoiesc întru neamul duhovnicesc. Deci, noi cu bucurie strigăm către Tine:

Bucură-Te, Cea care ai sfințit Athosul cu venirea Ta!

Bucură-Te, Cea care ai sădit acolo credința cea adevărată!

Bucură-Te, Cea care i-ai izgonit de acolo pe cei necredincioși!

Bucură-Te, chezaș al mântuirii celei veșnice!

Bucură-Te, mijlocitoare caldă celor ce locuiesc în grădina Ta!

Bucură-Te, că ai făgăduit mila Fiului Tău locului acestuia, până la sfârșitul veacurilor!

Bucură-Te, că ai prevestit că Darul Lui nu se va depărta de la Sfântul Munte!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui Preaînalt cu apărarea Maicii Lui Dumnezeu a umbrit Sfântul Munte, surpăturile și văile lui, ca un mare sălaș l-a arătat celor ce în viața călugărească doresc să se mântuiască și cântă: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având purtare de grijă pentru grădina Ta și pentru poporul din pământul Iviriei, în locul unde Însuși ai stat când ai venit la Athos, ai binevoit a se zidi un locaș al neamului lor ca un liman celor ce caută mântuirea și ai voit a le da Icoana Ta, ca toți să zică Ție:

Bucură-Te, că ai fost aleasă Ocrotitoare a pământului Iviriei!

Bucură-Te, că țara aceasta s-a întors de la înșelăciunea idolească la lumina Lui Hristos!

Bucură-Te, livadă duhovnicească pe Athos sădită!

Bucură-Te, gura lui Eftimie cea cu cuvinte de aur!

Bucură-Te, a lui Ioanichie cetate nebiruită!

Bucură-Te, a călugărilor îngrădire și liman lin celor ce caută mântuire!

Bucură-Te, Cea care făgăduiești acelora odihnă veșnică!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 4-lea:

Cinstita văduvă din Niceea s-a tulburat când ostașul cel stricător de icoane a împuns cu sulița Sfânta Icoană a Maicii Lui Dumnezeu, din care îndată a curs sânge. De frică să nu fie batjocorită Sfânta Icoană, cu rugăciuni și lacrimi vărsând, ea a mers cu Icoana spre apus și cu veselie a strigat: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Călugării Sfântului Munte au văzut pe mare flacăra ca un stâlp de foc, a cărui înălțime ajungea până la Cer și strălucea ca un Soare. Venind noaptea au văzut Sfânta Icoană a Maicii Lui Dumnezeu purtându-se pe mare cu Putere Dumnezeiască și au strigat Celei pline de dar:

Bucură-Te, stâlp de foc care-i povățuiești pe cei din întuneric!

Bucură-Te, scară care ajungi până la Cer, pe care S-a pogorât Dumnezeu!

Bucură-Te, pod care treci la Cer pe cei de pe Pământ!

Bucură-Te, Cea care ai născut Lumina cea Neapusă!

Bucură-Te, că ești îmbrăcată în soare și strălucești cu darul și cu slava în toată lumea!

Bucură-Te, stea care arăți Soarele și-i luminezi pe cei din întuneric!

Bucură-Te, că din Tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

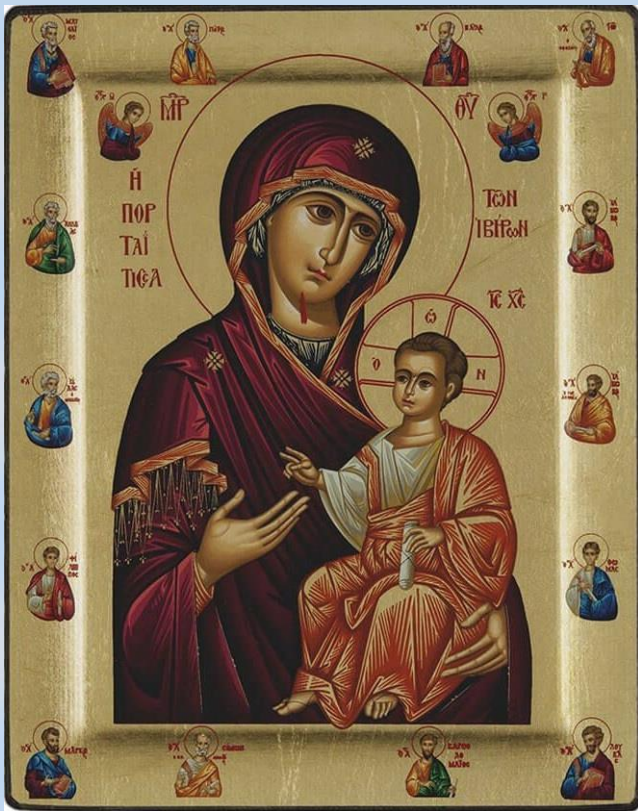

Condacul al 5-lea:

Dumnezeiască Maică, vrând să dai Mănăstirii Iviriei Icoana Ta cea cu Dumnezeiască mergere ai zis arhimandritului Gavriil: Mergi cu ceata călugărilor la malul mării și te pogoară în luciul ei și primește Icoana Mea! Deci, el, cu credință și cu dragoste a mers pe apă ca pe uscat, a luat Icoana și dobândind acea vistierie, cu toții s-au bucurat zicând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Călugării din Mănăstirea Ivirului au văzut de multe ori Icoana Maicii Lui Dumnezeu, scoasă din Biserică de putere nevăzută, stând deasupra porții pe zidul curții și

spăimântându-se au zis:

Bucură-Te, că ai binevoit a ne da Icoana Ta Sfântă!
Bucură-Te, că ne-ai făgăduit-o acoperământ a fi nouă!
Bucură-Te, că ai arătat dragostea Ta către lăcașul nostru!
Bucură-Te, BunăVoința Lui Dumnezeu către noi!
Bucură-Te, îndrăznirea noastră către Dumnezeu!
Bucură-Te, Izbăvitoarea lacrimilor noastre!
Bucură-Te, Apărarea noastră, a celor sărmani!
Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 6-lea:

Propovăduitor al voci Tale făcând pe Gavril, ai zis către el, Stapână: N-am venit să fiu păzită de voi, ci ca să fiu Eu Păzitoare vouă, nu numai în veacul acesta de acum ci și în cel viitor. Iată, dau semn vouă, până când veți vedea Icoana Mea în Mănăstire nu va lipsi de la voi Darul și Mila Fiului meu, ca toți să-l strige Lui: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Bucurie mare s-a făcut la toți cei care au auzit făgăduințele Tale, Maica Lui Dumnezeu și Ție, Portăriței Cerești, Biserică Ți-au ridicat călugării în poarta Mănăstirii, strigând așa:

Bucură-Te, Stătătoarea înainte pentru noi în cele viitoare!
Bucură-Te, că ne înveți pe noi frica Domnului și depărtezi de la noi tot răul!
Bucură-Te, că ne îndreptezi pe calea cea bună și deschizi intrarea a tot binele!
Bucură-Te, că ai plecat către noi Milostivirea Fiului Tău!
Bucură-Te, că ne vestești că Darul Lui va fi cu noi!
Bucură-Te, că Icoana Ta cea Sfântă ne-ai dat-o nouă arvună a Milei Fiului Tău!
Bucură-Te, că ai dat ei darul facerii de minuni!
Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 7-lea:

Necredinciosul Amira vrând să strice lăcașul Mănăstirii Ivirului și să risipească obștea de călugări adunată acolo, a cunoscut apărarea lăcașului de către Maica Lui Dumnezeu, văzându-și corăbiile înecate și ostașii pierduți în valurile mării. Înfricoșându-se a venit cu smerenie la Mănăstire, a dat aur și argint, cerând iertare. Călugării văzând acestea au cântat Lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Multe și nenumărate minuni ai arătat, Maica Lui Dumnezeu, plinind în Mănăstire lipsa de vin, de făină și de untdelemn, pe cei îndrăciți vindecându-i, șchiopilor dăruind umblare, orbilor vedere și toată neputința vindecând-o, ca văzând aceste minuni să-Ți cântăm Ție:

Bucură-Te, Apărătoare Doamnă, care-i biruiești pe vrăjmași!

Bucură-Te, Cea grabnică spre ajutor celor care Te cheamă pe Tine!

Bucură-Te, că nu treci cu vederea rugăciunea noastră!

Bucură-Te, că întristarea într-o bucurie o prefaci!

Bucură-Te, că lipsa din Mănăstire, Tu o acoperi cu îndestulare!

Bucură-Te, a orbilor vedere, a șchiopilor umblare, a scârbiților mângâietoare!

Bucură-Te, că dintru atâtea rele ne izbăvești pe noi!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 8-lea:

Auzind Patriarhul Nikon de lăcașul Mănăstirii Ivirului cel minunat, acoperit de Icoana Maicii Domnului, a dorit ca și țara lui să aibă împărtășire de darul ei. A zidit locaș în cinstea acestei PreaSlăvite Icoane și a cerut închipuirea Sfintei Icoane făcătoare de minuni a Maicii Lui Dumnezeu, ca prin acoperământul ei fiind acoperiți să-I cânte Lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul întru cei de Sus fiind și de cei de jos nedespărțindu-Te, Maica Lui Dumnezeu, ai binevoit să dăruiești aceeași binecuvântare a Athosului și peste lăcașul Mănăstirii Pecersca,

al robului Tău Antonie, prin asemănarea Sfântului Tău Chip cu care ai binecuvântat Athosul. Pentru aceea strigăm Ție:

Bucură-Te, Acoperământul cel mai lat decât norul!
Bucură-Te, îngrădirea și întărirea dreptcredincioșilor!
Bucură-Te, stâlp nemișcat al Bisericii dreptmăritoare!
Bucură-Te, înfruntarea eresurilor și a dezbinărilor!
Bucură-Te, că luminezi mulțimea credincioșilor cu razele Icoanei Tale făcătoare de minuni!
Bucură-Te, că izvorăști de la ea darurile vindecărilor și ale minunilor Tale!
Bucură-Te, Povățuitoarea călugărilor și mântuirea a tot neamul creștinesc!
Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 9-lea:

Pustnicii Mănăstirii Ivirului pentru zugrăvirea preacinstului chip al Milostivei Portărițe, s-au rugat, cu apă de la minunata Icoană au spălat scândura pe care voiau să se zugrăvească cinstitul Ei chip, au sfințit pe cuviosul lamvliih, care s-a nevoit cu toată obștea părinților în post și în rugăciuni a zugrăvit închipuirea Icoanei Maicii Lui Dumnezeu, pentru care noi strigăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii mult vorbitori nu se pricep să laude toate minunile de la Sfânta Icoană a Ta, pe care le-ai arătat neamului omenesc. Încă pe cale fiind spre țara rusească s-au făcut minuni, poruncind credinciosului Emanoil să dea prețul răscumpărării celor necredincioși, care împiedicau mergerea Sfintei Icoane și îndoit după aceea întorcându-i lui. Iar noi, pentru aceasta, cu credință strigăm așa:

Bucură-Te, izvorul minunilor cel nedeșertat!
Bucură-Te, că totdeauna ești Mijlocitoare către Dumnezeu!
Bucură-Te, scăparea celor din nevoi!
Bucură-Te, mângâierea celor scârbiți și vindecarea bolnavilor!
Bucură-Te, Maică Milostivă a celor sărmani!
Bucură-Te, întoarcerea la calea adevărului a celor robiți!

Bucură-Te, chemarea păcătoșilor la pocăință!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiești mulți oameni din nevoi și din tot felul de scârbe, izvor de milă neîmpuștinată izvorăști neamului nostru de la Icoana Ta, Dumnezeiască Maică. Ești Grabnic Ajutătoare în lăcașul Ivirului cel nou, înmulțind darurile Tale și în alte orașe, Mănăstiri și sate. Pentru aceea, Îl slăvim pe Dumnezeu, Care ne-a dat nouă un așa Dar și strigăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești, Născătoare de Dumnezeu, cinului călugăresc și tuturor celor care aleargă la Tine, că Făcătorul Cerului și al Pământului sălășluindu-Se în feciorescul Tău pânțece, i-a învățat pe toți râvnitorii de curăție și de întreagă înțelepciune să strige către Tine:

Bucură-Te, Mireasă nenuntită, Vas ales al curăției, Cununa fecioriei!

Bucură-Te, că ai născut pe Semănătorul curăției!

Bucură-Te, Grabnică Ajutătoare în viforul ispitelor!

Bucură-Te, că risipești întunecarea patimilor cele de suflet pierzătoare!

Bucură-Te, Cea care curățești gândurile!

Bucură-Te, că ne înveți a urî dulcele pământești!

Bucură-Te, că îndreptezi mințile și inimile către cele de Sus!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 11-lea:

Se biruiește toată cântarea care vrea să tindă către mulțimea milelor Tale cele multe, că de-Ți vom aduce cântări la număr tocmai ca nisipul mării, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, nimic nu plinim cum se cade. Pentru aceasta cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină arătată celor ce sunt în mulțimea necazurilor, vedem pe PreaSfânta Icoană a Maicii Lui Dumnezeu, că, primind focul cel nematerialnic al darului, luminează pe toți cu razele minunilor, învățându-i a cânta așa Celei PreaBineCuvântate:

Bucură-Te, Grabnică Ajutătoare, Vindecarea durerilor sufletești și trupești!
Bucură-Te, că ne aperi de foc, de sabie și de năvălirea altor neamuri!
Bucură-Te, că ne izbăvești de foamete și de moarte năpraznică!
Bucură-Te, că ne păzești de toate relele cele aducătoare de moarte!
Bucură-Te, Ajutătoarea necăjiților, Mângâietoarea celor scârbiți și împovărați!
Bucură-Te, că pe cei deznădăjduiți îi întorci din groapa pierzării!
Bucură-Te, că nici pe mine nu mă lași fără ajutorul și apărarea Ta!
Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea Har datoriiilor omenești, Dătătorul de Bine a venit singur la cei ce se depărtaseră de Harul Lui și rupând zapisul a dăruit nouă puternică mijlocire, pe Cea de Dumnezeu cu dar dăruită, pe Maica Lui Dumnezeu, ca prin rugăciunile Ei să strigăm pururi: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând minunile Tale cele arătate în viața aceasta, Te laudăm pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe un izvor nesfârșit al milei. Căzând înaintea Icoanei Tale făcătoare de minuni, cu smerenie Te rugăm: Fii nouă Acoperământ în ziua sfârșitului nostru, când vom sta la Scaunul de Judecată al Fiului Tău, ca să grăim Ție:

Bucură-Te, că întru slavă stai lângă scaunul Fiului Tău și acolo Îți aduci aminte de noi!
Bucură-Te, că împreună cu Fiul Tău și Dumnezeu împărățești în veci și pentru noi mijlocești!
Bucură-Te, că celor ce nădăjduiesc în Tine le dăruiești sfârșit pașnic vieții și fără durere!
Bucură-Te, că ne izbăvești de duhurile cele din văzduh și ștergi păcatele prin pocăință!
Bucură-Te, că după Domnul, ești nădejdea noastră a vieții celei fericite!
Bucură-Te, că învrednicești a auzi glasul care făgăduiește moștenirea Împărăției Cerurilor!
Bucură-Te, Nădejdea cea tare a veșnicei mântuiri a tuturor creștinilor!
Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul al 13-lea:

O, PreaSfântă Doamnă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, caută spre noi, cei care cu smerenie și cu lacrimi aducem aceste puține rugăciuni înaintea PreaCuratei Tale Icoane și toată așteptarea și nădejdea spre Tine o punem! Izbăvește-ne pe noi din toate nevoile și ispitele din viața aceasta și ne scoate din munca ce va să fie, ca prin Tine să fim mântuiți și să-l cântăm Lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest Condac se zice de 3 ori)*

Icosul întâi:

Îngerul cel întâi stătător trimis a fost să zică Născătoarei de Dumnezeu, când i-au căzut Ei sorții slujirii apostolești în pământul Iviriei: De Ierusalim nu Te îndepărta și nu Te despărți, iar sorțul ce Ți-a căzut Ție se va arăta luminat în zilele cele mai de apoi, că Te vei osteni în pământul întru care Dumnezeu va voi pentru Tine!

Bucură-Te, prin care lumii se va aduce mântuirea!

Bucură-Te, prin care înșelăciunea idolească se va surpa!

Bucură-Te, prin care Împărăția Lui Hristos se va întări!

Bucură-Te, slobozirea fiilor Lui Dumnezeu din robia diavolului!

Bucură-Te, slujitoare a Fiului Tău și Dumnezeu!

Bucură-Te, Cea care cu ascultarea Ta, ai vindecat neascultarea Evei!

Bucură-Te, prin care credincioșii cunosc pe Făcătorul și se fac fiii Tatălui!

Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!

Condacul întâi:

Apărătoare Doamnă, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, cântări de laudă Îți aducem noi, robii Tăi, ca cei care cu venirea cinstitei Icoanei Tale ne-am agonisit armă tare, zid nebiruit și strajă nebiruită. Acoperă-ne și ne apără pe noi toți de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți și de toată vătămarea sufletească și trupească, ca să strigăm Ție: Bucură-Te, Portăriță Bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!